GULYABANİ

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

30 Ağustos

ÇİZGİDİYARI

Sayı: 66

75 Krş.

HIZIR
MUMYALAR ülkesinde

Yazan H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

Zafer Bayramı

Kardeşlerim, bugün büyük zaferin 37. yıldönümünü kutluyoruz. Bugünü yaşamış ve yaratmış olanların Türk Milletine bıraktıkları bu büyük eserin üzerinden değil 37 yıl; yüzlerce sene bile geçmiş olsa, her Türkün göğsü daima yeni bir heyecanla kabaracak, başı gururla yükselecektir.

Türk Milletinin binbir fedakârlıklarla ortaya çıkardığı kahraman Türk ordusu; Avrupa devletlerinden sonsuz yardım gören düşman ordusuna karşı taarruza geçtiğinin daha beşinci günü muzaffer olmuştu.

Büyük şefimiz Atatürk'ün yüksek askerî dehasile harekete geçen ve uzağı gören, taşıdığı büyük mes'uliyeti kavramış değerli kumandanların emirleri altında bulunan kahraman Türk ordusu ile düşman en hassas yerinden vurulmuş, Ege Denizine dökülmüştür.

En büyük kumandanından en genç askerine kadar aynı gaye ve aynı hisle kalbi çarpan büyük Türk ordusu; sadece imanı ve kumandanlarının askeri dehaları sayesinde, kendinden adet ve silâh itibarile çok, ama pek çok üstün düşmanını yoketmekte hiç bir güçlüğe uğramadı.

Türk kumandanı; Türk subayı, Türk eri elele vererek birbirlerine itimadları ile, soğukkanlılıkla, azim ve cesarelte ileri atıldılar ve Türk tarihinin en değerli sahifelerini kanlarile yazdılar.

İş bununla kalmadı; zalim tahtlar devrildi, esir milletler Türk istiklâl savaşını kendilerine misâl seçerek hürriyet için çarpıştılar.

Disiplini tam Türk ordusu her zaman, her yerde, her vazifeyi emniyetle başarmış olduğu gibi, bundan sonra 37 yıl önceki zafer kıymetinde bir çok zaferler kazanmaya hazırdır. Kore destanı bunu ispat etmedi mi?

Milletimize bu büyük zaferi armağan eden Ataya binlerce minnet ve şükran.

Ali Cülmüt SOYCAN

30 Ağustos

26 Ağustos ağarırken tanyeri,
Yaşlı küre oynamıştı, baştan yerinden.
Arslan gibi kükreyerek atılınca ileri,
Bütün cihan titremişti, heybetli Türk erinden.

Bu heybet ki, düşmanların ezeli korkusudur,
Dize gel, karşındaki Şanlı Türk Ordusudur.

Ağustosun otuzunda çetin savaş bitmişti,
Beş gün gibi kısa zaman, bu iş için yetmişti,
Türkün yurdu alınamaz, dost ve düşman anladı,
Hak uğruna dövüşenler, hakkını hak etmişti.

Haktan bize bu zafer ki, en haklı bir ihsandır,
Dize gel, karşındaki Türk denilen arslandır.

Vatan için cenge giden, ya gazidir, ya şehit,
O gün için büyütülür, Türk evinde her yiğit,
Bayrak için can verenler ölmez olur tarihte
Gerekirse yarın oğul, bu uğurda sen de git.

Toprak değil, şehitlerin kalblerimizdir yeri,
Dize gel, karşındaki Atatürkün erleri.

Semuhi YAZIR

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

Yazan:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA
— 25 —

— Benim adım Kudret değil, mutmazel... Peter... Herhalde birine benzetmiş olacaksınız...

Sonra, başını çevirip yürüdü. Zavallı Kezban, kırdığı pottan yüzü kıpkırmızı olmuştu. Geri çekilip kapıyı kapattı ve kamarasına girdi.

Kudret, bir kaç dakika sonra kamarasına tekrar dönerken, hiç ummadığı bir karşılaşma oldu. Kamarasına giden koridorda ilerlerken birden nişanlısı Suna ile karşılaştı... Gerçi Suna'yı, uzun zamandır görmemişti ama onu tanımakta güçlük çekmedi. Suna da, değişik bir kılık altındaki Kudret'i görünce şaşkın şaşkın yüzüne bakmıştı. Kudret, nişanlısının bu şaşkınlığından istifade edip hemen yürüdü ve kamarasına hızla girerek kapıyı kapattı...

Bu kötü karşılaşmadan dolayı canı son derece sıkılmıştı. Nişanlısının ne işi vardı bu vapurda? Acaba Beyrut'a ne için gidiyordu? Bütün bunlardan daha fenası, Suna'nın kendisini tanıması, işlerini büsbütün güçleştirecekti.

Bu vaziyette Kudret'in yemek salonuna çıkması doğru olmazdı. Hemen zile bastı. Biraz sonra içeriye gelen kamarot'a:

— Biraz rahatsızım, dedi Akşam yemeğe çıkamıyacağım... Lütfen benim ve nişanlımın yemek lerini kamaralarımıza getiriniz.

— Başüstüne efendim...

Kamarot dışarı çıktıktan sonra, kamaranın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı... Yanında nişanlısı rolünde Kezban olmasa, yine bir derece vaziyeti idare edebilirdi. Fakat Kezban'ın mevcudiyeti, haklı olarak Suna'nın kıskançlık hislerini uyandıracaktı. Ona vaziyeti izah etse bu defa, etrafta, Suna ile münasebetini görenler, kendisinden haklı olarak şüphelenirlerdi.

Odanın içinde dolaşmasından, ayak seslerini yanındaki kamarada bulunan Kezban da duymuştu. İçerden:

— Odanın içinde neden dolaşıyorsun Kudret ağbey? diye seslendi... Bir şeye canın mı sıkıldı?

Kudret, istemediği halde kaba bir sesle bağırdı:

— Herşeye burnunu sokma. Akşam yemeğe çıkmıyacak, kamaranda yiyeceksin...

İçerden Kezban'ın tekrar sesi duyuldu.

— Niçin Kudret ağbey!...

Kudret aynı aksi tonla cevap verdi:

— Canım öyle istedi... Bu gece de birbirimizi hiç görmiyecek, kamaralarımızdan çıkmıyacağız... Anladın mı?

Zavallı Kezban neye uğradığını şaşırmıştı. Kısık bir sesle:

— Peki, dedi. Siz nasıl isterseniz...

☆

O gece, vapurun yemek salonunda, Kudret'in nişanlısı Suna annesi Mehlika ve Kız Kardeşi Fatoş'la yemek yerken konuşuyorlardı. Suna'nın durgun bir hali vardı. Annesi onu teskine çalışıyordu.

— Kudret'in biraz havaî heves olduğunu bilmez misin Suna? Cepheden İstanbula döndükten sonra bir daha haber alamayışımız herhalde bir sebebi vardı... Belki de, vapurun merdivenlerinde konuşurken ve «Nadya» diye hitap ederken gördüğün genç kız, sevgilisidir. Fakat gördüğün erkeğin Kudret olduğuna emin misin?

— Aldanmama imkân yok anne... İlk önce ben de şüpheye düşmüştüm. Fakat, biraz evvel, koridorda onunla karşılaşınca, şüphem kalmadı... Yürüyüşü, hareketleri, yüzünün ifadesi... O ... Mutlaka o anne.. Yalnız neden bıyıkları kestirmiş, neden öyle Avrupalı gibi giyinmiş?... Bunların hepisi be-

Akşam yemeğini Mehlika, vapurun yemek locasında yerken,

Kudret ise kamarasında endişe içinde Suna'yı düşünüyordu.

nim için meçhul... Beni tanıyınca, yemeğe bile çıkmadı...

Bu sırada yanlarında, orta boylu, tıknazca, bir erkek belirdi.

— Sizleri burada bulmak ne saadet...

Sonra garsona dönerek ilâve etti.

— Garson...

Garson, zaten o sırada 3 - 4 metre öteden geçiyordu. Hemen yanlarına geldi.

Yeni gelen adam, masadaki boş sandalyeyi göstererek sordu:

— Bu yerin sahibi var mı?

— Bu masa Peter adında bir yabancı ile nişanlısına aittir. Fakat bu akşam ikisi de yemeğe gelmiyeceği için, hanımefendilere verdim... Eğer müsaade ederlerse otürabilirsiniz.

Ahmet, Mehlika hanımın önünde hürmetle eğildi.

— Acaba, Mehlika hanım müsaade ederler mi?

— Elbette Ahmet bey...

Garson yanlarından ayrılınca Ahmet, ilk önce Mehlika hanımın elini öptü, Suna ile Fatoşla da tokalaştıktan sonra masaya oturdu.

Ahmet, Mehlikayı ve kızlarını harpten evvel tanırdı. Ahmet zengin bir ailenin oğluydu. Fakat burnu hiç bir zaman kirli işlerden çıkmamıştı.

Doğrusu bu teklifsiz misafir masanın huzurunu büsbütün kaçırmıştı. Bu adam da nereden çıkmıştı böyle? Doğrusu çenesi de pek çekilir gibi değildi. Masada kimseye söz bırakmıyor, mütemadiyen konuşuyor, sualler soruyordu.

— Nereye böyle Mehlika teyze?...

— Beyrut'a kadar gidip geleceğiz evlâdım.

— Ne işiniz var Beyrut'ta?

— Hemşirem Beyrut'ta bulunuyordu. Ölünce 7 yaşındaki oğlu yalnız kaldı. Onu almağa gidiyoruz. Aynı vapurla döneceğiz...

Mehlika hanım, bunu söylerken gözleri sulanmıştı.

— Üzülmeyin teyzeciğim... Ne yapalım, ölenle ölünmez...

Ahmet burada ansızın sustu ve demindenberi başı öne eğik, üzüntülü bir halde duran Suna'ya baktı.

— Ya Suna hanımın neden canları sıkkın?

— Bugün biraz keyifsiz de oğlum...

— Yoksa nişanlısından haber alamadı diye mi?

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SÜSOY

EŞEK VE AVA GİDEN ASLAN

Bir gün aslan, eşekle ava gitti. Eşeği ormana gönderdi. Bütün gücüyle anırmasını söyledi. «Böylece ormandaki bütün hayvanları uyandıracaksın,», dedi. «Ben burada durup önüme gelenleri avlıyacağım?.»

Böylece eşek var gücüyle anırmağa koyuldu. Aslan avlanmaktan yorulunca, Eşeği geri çağırdı.

— «Verdiğin ödevi iyi başarmadım mı?» diye kendini beğenmiş Eşek övündü.

— «Mükemmel başardın. Senin bir eşek olduğumu unutup, nerdeyse kendim bile korkudan sığınacak yer arıyacaktım.»

KABADAYILIK, KAHRAMANLIK DEMEK DEĞİLDİR.

KURBAĞA VE TİLKİ

Kurbağanın biri, bataklıktan fırlayıp bir toprak yığının üzerine çıktı. Çevresine toplanan hayvanlara, büyük bir doktor olduğunu, her çeşit hastalığı iyi edebileceğini söyledi. Tilki, madem iyi bir doktorsun, neden kendi lekeli, pis vücudunu, pörtlek gözlerini ve çıkık çenesini tedavi etmediğini sordu.

DOKTORUN KENDİSİNE BİR FAYDASI YOKTUR.

Öğretmeniniz DİYOR Kİ

MUTLU GÜNLER

YAZAN: SADIK ÖVET

Bazı bayramlarımız yaz tatili içinde oluyor. Okul zamanındakileri iyice biliyoruz; hatta onları ders konusu olarak alıyor, sevincimizden sınıfları süslüyor, kutlamak için törenlere katılıyoruz... Meselâ 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı, 23 Nisan Çocuk Bayramı bunların başındadır. Fakat 30 Ağustos bayramını, hepiniz bir yere dağıldığı için ancak yolların, binaların süslenmesi ve gazetelerin yazılarile hatırlar, anlarsınız.

Tarih derslerinde Kurtuluş savaşımızı okuduğunuz zaman arka arkaya birçok savaşlar görmüştünüz. I. İnönü, II. İnönü, Sakarya ve nihayet Büyük Taarruz. Bunların hepsine birden Kurtuluş Savaşı denir. Daha iyi bir deyimle 19 Mayıs 1919 dan başlayarak her cephede milletçe yapılan savaşların hepsine birden Kurtuluş Savaşı denir.

Biz, I. Dünya Savaşında idaresizlik yüzünden yenik düşüp te, düşmanlar yurdumuza girdiği zaman, askerimiz dağılmış, topumuz tüfeğimiz, alınmıştı. İlk günlerde düşmanlara karşı yer yer çete savaşları yapıyorduk. Mustafa Kemal ile Büyük Millet Meclisinin ilk işi, hazırlanmış düşmanın yurt içinde ilerlemesine karşı, düzenli bir ordu kurmak oldu. Bundan sonra yapılan savaşlarda düşmanın ümidi kırıldı, kuvveti yok edildi. Düşman bir şey yapamıyacağını anlayınca güya Sevr Barışını değiştirerek yeni şartlar ileri sürdü. Fakat Gazi Mustafa Kemal bunun bizi gevşetip oyalamaktan başka birşey olmadığını anladı. Milletçe 1922 Ağustos'unun sabahına kadar geceli gündüzlü çalışıldı. Silâhlar yenilendi, askere baskın talimleri öğretildi, geceleyin cepheye yürüyüşler yapıldı, askerin yeri belli olmaması için gündüzün saklanıldı, taarruz plânları üzerinde konuşmalar oldu. Hatta Gazi Mustafa Kemal Ankara'dan gizlice çıkarak cepheye gitti.

Düşman ne yapıyordu? Onlar bulundukları yerlere siperler kazmışlar, kuvvetlendirmişler, telörgüler çekmişler: «Türkler altı yılda bile buralarını alamazlar.» diyorlardı. Türk ordusunun 26 Ağustos sabahı yaptığı hücum buralarını altı saatte yerle bir etmiş, düşmanları şaşkına uğratmıştı. Türk gücünün neler yapabileceğini dosta, düşmana bir kere daha göstermişti.

26 Ağustos Türk Milletinin mutlu günlerinden birisidir. Hatırlarsınız, 26 Ağustos 1071 de Alpaslan Malazgirt'te kazandığı zaferle Anadoluyu Türk ülkesi yapmıştı. Aynı günde Mustafa Kemal Anadoluyu kurtarıyordu.

Bu anıtı daima gururla seyrederim.

26 Ağustos bizim çocukluğumuza isabet eder. Biz o heyecanlı günleri daima hatırlıyor ve yaşıyoruz. Çünkü o günlerin olayları unutulacak gibi değildir. Neler görmemiş, neler duymamıştık. Okulda, evlerde sokakta daima savaşı konuşurduk. Büyüklerimiz bazen neşeli, bazen üzüntülü görünürlerdi. Gazeteler kapışılır, Anadoludan gelen haberler okunurdu. 1922 yılının Ağustos sonlarında hiç bir haber işitmiyor, gazeteler de bir şey yazmıyordu. Her tarafta bir telâş vardı. İstanbul'da bulunduğumuz yere yakın bir semtte birçok zaman düşman bayraklarının çekildiğini gördük. Oyle bir gün oldu ki ne yapacağımızı şaşırdık. Ordumuz bozulmuş, Sakarya savaşından sonra Gazi ünvanını alan ve rütbesi Mareşal olan kırdıları dolaşmağa başladı. Büyüklü, küçüklü yemiyor içmiyorduk. Fakat bir-iki gün sonra hepimizi coşturan haberler gelmeğe başladı. Yediden, yetmişe kadar sokaklara döküldük. Davullar zurnalar çalınıyor, meşaleler yanıyor, marşlar söyleniyordu. Düşman yok edilmiş, Başkumandanları esir alınmıştı. İstanbul halkı ayaklanmış Unkapanı ve Karaköy köprülerine doğru akın akın yürümeğe başlamıştı. Biz de çocuk olduğumuz halde aralarına karışmıştık.Karşıya, Beyoğluna geçecek, düşmanların zaferi için dua eden, bayrak çekenlerin cezasını verecektik...

O günler geçti, fakat hatıraları yaşıyor. 26 Ağustos sabahı Afyon vilâyetimizin güneyinde hücuma kalkan erlerimizi görür, gümbürdeyen toplarımızın seslerini işitir gibi oluyorum. Gene bugünlerde Afyon'da büyük zaferin hatırası olarak dikilen anıtın resmini karşıma alırım. O anıtta kükreyen Türk Milleti ile, ona saldırmağa yeltenen düşmanın perişan haline gurura bakarım.

Yavrutürk
ANSİKLOPEDİSİ

EN EMİN BİLGİ HAZİNESİDİR

4 üncü Fasikül Yarın Çıkıyor

Beher Fasikülün Fiatı 250 Kuruştur.

Eşsiz Mehmetçik

Sanmayın el toprağında
Gözü vardır Mehmetçiğin!...
Destan destan bayrağında
Sözü vardır Mehmetçiğin!...

*
* *

At oynatmış Kosova'da,
Niğbolu'da, Haçova'da,
Her denizde, her ovada
İzi vardır Mehmetçiğin!...

*
* *

Şâheseri: Çanakkale,
Gezer adı dilden dile,
Dönük her an (Bizim El) e
Yüzü vardır Mehmetçiğin!...

*
* *

Kalbi aşkla îman dolu,
Dumlupınar, şeref yolu,
Kendisine benzer oğlu,
Kızı vardır Mehmetçiğin!...

*
* *

(Milliyet) te, (Din) de tektir,
Dilinden hiç düşmez tekbîr,
Allâhından aldığı bir
Hızı vardır Mehmetçiğin!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Bu hayvanın adı nedir?
1 — Martı mı?
2 — Karabatak mı?
3 — Yaban ördeği mi?

Hangi şehir gondollarile meşhurdur?
1 — Venedik mi?
2 — Hamburg mu
3 — İskenderiye mi?

Bu hayvanı tanıya bildiniz mi?
1 — Sırtlan mı?
2 — Kirpi mi?
3 — Domuz mu?

TARİH YAPRAKLARI

MALAZGİRT MEYDAN MUHAREBESİ :

Anadolu'nun kapılarını Türklere yurt olarak açan Malazgirt meydan muharebesi 26 Ağustos 1701'de Büyük Türk Kumandanı Alparslan ile Bizanslılar arasında olmuş ve bu savaşı Alparslan'ın Türk ordusu kazanmıştı.

BAŞKUMANDANLIK MEYDAN MUHAREBESİ :

26 Ağustos 1922'de Anadolu'da ilerlemiş bulunan Yunan ordularına karşı Başkumandanlık Meydan Muharebesi başlamıştı. Kurtuluş Savaşının son perdesi olan bu savaş Yunanlıların denize dökülmesi ile sona erdi.

KOSOVA MEYDAN MUHAREBESİ :

Üçüncü Osmanlı Hükümdarı I. Murat Birleşik düşman ordularına karşı 27 Ağustos 1389'da Kosova'da Büyük Meydan savaşını kazanmıştı. Fakat savaşın sonunda Kabiloviç adında bir Sırplı tarafından hançerle vurularak şehit edildi.

MOHAÇ ZAFERİ :

Kanunî Sultan Süleyman'ın idaresindeki Türk ordusu ile sayıca üstün Macar ordusu arasında yapılan Mohaç savaşı üç, dört saat içinde Türk ordusunun zaferiyle neticelendi ve Macaristan Türk hâkimiyetine girdi.

OTUZ AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI :

Başkumandanlık Meydan Muharebesinin Türkler tarafından kazanılması 30 Ağustos günü tamamiyle belli olmuştu. 30 Ağustos günü o tarihten beri Zafer Bayramı olarak kutlanmaktadır.

ATATÜRK'ÜN EMRİ :

1 Eylül 1922'de düşmanı bozguna uğratan Türk ordularına Atatürk : "Ordular, ilk hedefiniz Akdenizdir, ileri!" Kumandasını vermişti.

Kapaktaki resmin hikâyesi

Biraz da ilimden bahsedelim

Uçan Daire

NEDİR? İLK DEFA NE ZAMAN GÖRÜLDÜ VE İLK DENEMEYİ KİM YAPTI?

Bugün, aslının ne olduğu hâlâ bilinmeyen ilk uçan daireler, İkinci Dünya Savaşından kısa bir zaman sonra görülmüş ve bütün dünya heyecana kapılmıştı. Zira Almanya harbi kaybettiği hâlde Hitler bulunmamış; bu daire şeklindeki garip şeylerin Afrika'ya saklandığı zannedilen sâbık Führer tarafından Avrupa'ya gönderildiği zannedilmişti! Gazeteler bu konuda hergün muhtelif haberler ve yazılar neşrediyorlar, böylece halkın heyecanı bir kat daha artıyordu. Sayet Hitler hakikaten söylendiği gibi sağ ise, uçan daireler sayesinde bütün dünyayı yok edebilirdi!

Yalnız, uçan daireleri görenlerin, bunların daha ziyade bir alev helezonuna benzediğini söylemeleri, düşünceleri biraz karıştırıyordu. Maamafih, bu alev parçaları ile de dünya, pekâlâ baştan sona kadar çayır çayır yakılabilirdi!.

Derken uçan dairelerin Amerika kıt'asında görüldüğü de söylendi! Gören bir çiftçi idi. Dairenin içinden iki garip insan inmiş, kendisini sorguya çekmiş sonra da çekip gitmişlerdi! Yapılan araştırmalar çiftçinin aklından biraz zoru olduğunu ve biraz da hayallerle uğraştığını meydana koyduğundan, bu işte kapanıp kalmıştı..

HAYALDEN DOĞAN FİKİR!

Hitlerin uçan daireleri unutulmuştu ama, ilim adamları bu fikrin etrafında bir takım denemeler yapmaktan geri kalmıyorlardı. Uçakların yerini tutacak yeni bir takım vasıtaların yapılması ve bunların daire şeklinde olmaları pekâlâ mümkündü. Dev uçan daireler insanların çok işine yarayabilir, kıt'alar arasındaki yolculuklar bunlar sayesinde mümkün olduğu kadar kısaltılabilirdi. Uçan daireler harpte de işe yarayabilir; çevresine kaplanan kurşun geçirmez bir madde, onları düşmandan pekâlâ koruyabilirdi. Bu, bilhassa cephedeki askere malzeme götürebilme bakımından çiddeden önemliydi.. Uçan daireler, düşme ihtimali olmadığından, düşmanın üzerinden kolayca geçip, zaferden ümidi kesmiş bulunan askerlere yeni kuvvetler ulaştırabilirdi..

İNGİLTERE İŞİ CİDDİYE ALIYOR?

İngiliz ilim adamları, uçan daire fikrini benimseyip ciddiye aldıkları için, 1959 yılının Haziran ayında arzularına nail oldular. Uzun süren devamlı çalışmalar neticesinde ilk uçan daire yapıldı.. Bâzı kimseler uçan dairelerin Amerikalılar tarafından yapılabileceğine inandıkları için, buna pek kulak asma dılar ama, resmî açıklamala rve fotoğraflar, bunun gerçek olduğunu anlatmakta gecikmedi..

İLK UÇAN DAİRE DENEMELERİ :

İlk uçan daire denemeleri Orta İngilterede ve kumluk bir yerde yapıldı. Deneyler sırasında herhangi bir kazadan korkulduğu için, böy-

KISSADAN HİSSE

YALANCININ CEZASI

Tren neredeyse hareket edecekti. Kompartımanlar hıncahınç doluydu. Havanın sıcaklığı ve trenin hayli kalabalık oluşu yüzünden buram buram terleyen bir adam, kendisine boş bir yer aramakla meguldü. Kompartımanlardan birinde boş bir yer görünce hemen oraya doğru seğirtti. Tam kanapeye ilişeceği sırada, boş yerin yanında oturmakta olan şişman bir adam «Affedersiniz efendim» diyerek onun oturmasına mâni oldu. «Bu yerin sahibi vardır. Arkadaşım birşeyler almak için perona indi. Biraz sonra gelecek.» Büyük bir rahatlıkla kanapeye gömülmüş bulunan adam bunları söyledikten sonra eliyle boş yerde bulunan siyah deriden büyükçe bir çantayı işaret etti.

Kompartımanda bulunan bütün yolcular bıyık altından kıs kıs gülüyorlardı. Çünkü o yerin sahibi olmadığını ve şişman adamın sırf rahat bir şekilde oturmak için yalan söylediğini çok iyi biliyorlardı.

Şeftren hareket işaretini verdiği zaman, ayakta kalan yolcu:

— Oh Allahım! diye mırıldandı. Galiba arkadaşınız trene yetişemiyecek...

Rahat yolculuk yapmak için yalan söyleyen adam, oynadığı kötü oyunu yüzüne gözüne bulaştırmanın hicabı içindeydi. Vaziyeti kurtarmak için hemen «Ya öyle mi?» diye sonradan gelen yolcuya cevap verdi. «Arkadaşım galiba trene getişemiyecek... Bari, buyurun, onun yerine siz oturun.»

Ayakta ter dökmekten bitap bir hale düşmüş bulunan yolcu, şişman adamın kendisine işaret ettiği yere otururken «Arkadaşınızın treni kaçırmasına çok üzüldüm» dedi. «Treni kaçırdığına göre, çantasının burada durması lüzumsuz.» Bunu söyledikten sonra çantayı tuttuğu gibi pencereden dışarı fırlatıverdi.

Aslında çanta kendisinin olan, şişman yolcu, onun bu hareketine hiç mani olmadı. Zira biliyordu ki, mâni olacak olsa, yalancılığı meydana çıkacaktı...

Kendinizi değil, daima başkalarını düşünün ve hiçbir zaman da ne olursa olsun yalan söylememeye dikkat edin. Yalancılık çok fena birşeydir.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

ÖZEL SAYISI

28 Ağustos Cuma günü çıkıyor

Bu ismi unutmayınız!

KORKUSUZ PİLOT

- Geçen sayımızda da ilân ettiğimiz gibi bu özel sayımız tam 52 sahifedir.
- Kapağı beş renk üzerine yaldızlı olarak basılmıştır.
- Kapağında (ÇOCUK HAFTASI ÖZEL SAYI, KORKUSUZ PİLOT) adı yazılıdır.
- Baştanbaşa, heyecan ve bilgi veren resimli romanla doludur.
- Bundan sonraki özel sayımız (BAYTEKİN MEÇHUL DÜNYALARDA) adını taşıyacak ve 11 Eylül 1959 Cuma günü satıça çıkacaktır.
- KORKUSUZ PİLOT, yalnız sizlerin değil, ablalarınızın, ağbeylerinizin, hatta anne ve babalarınızın da severek okuyacağı bir resimli romandır. Bu özel sayıda ayrıca eğlenceler, bilgiler ve meraklı bahisler de vardır.
- Unutmayınız KORKUSUZ PİLOT, 28 Ağustos Cuma günü satışa çıkacaktır ve fiatı sadece 125 KURUŞ'tur.

le bir kumluk saha tercih edilmişti. İngilizlerin ilk uçan daireleri 10 metre uzunluğunda ve 8 metre genişliğindedir. Ağırlığı ise tam iki tondur. Hareket kabiliyeti uçaklardan en az yirmiş - otuz misli fazladır. Her yere inip kalkabilmektedir. Biri pilot, diğeri makinist olmak üzere iki kişi taşıyabilmekte ve saatte 64 kilometre sür'at yapabilmektedir.

İngilizler buna «Hovercraft» adını vermekte dirler. İleride çok tekâmül edecek ve muazzam sür'at kazanacak olan uçan daire'nin motörü Saunders Roe tipi olup 450 beygir kuvvetindedir. İçinde büyük bir vantilâtör tertibatı vardır. İşte bu tertibat sayesinde husule gelen hava tazyiki ile hareket edebilmektedir.

İngiltere'deki ilk tecrübeler sırasında uçan daire muvazenede biraz zorluk çekmiş, fazlaca yalpa vurmuş ve bu yüzden de sür'ati 64 kilometre'nin üzerine çıkamamıştır. İniş ve kalkışta hiç aksama olmadığı hâlde, göğe tırmanırken meydana gelen sallantılar, bilgileri ve teknik elemanları endişeye düşürmüştür. İnişten sonra pilotla makinistin verdikleri izahat, durumun onların gördükleri kadar ümitsiz olmadığını, noksanların kolaylıkla düzeltilebileceğini ortaya koydu. Eylül ayı içinde yapılacak olan ikinci tecrübeye, uçan dairenin bütün noksanları tamamlanmış ve hızını arttıracak motörler ilâve edilmiş olarak getirileceği söyleniyor. Böyle bir şey olursa, biz de neticeyi «Çocuk Haftası» nın dikkatli okuyucularına seve seve bildiririz tâbiî...

NURİ SAMİ KORAL

ASIM BEY

Türk musikisinin şöhretlerinden biride Giriftzen diye nam alan Asım Beydir. Kendisine bu isim, Ney'in küçüğü olan «Girft» çalmasından ötürü verilmiştir. Türk musiki nazariyatını gayet iyi bilenlerdendir. Bir çok makamlarda, peşrev, saz semâileri ve şarkıları vardır. Gençliğine İkinci Abdülhamit tarafından Amasyaya sürgüne gönderilmiş ve orada musiki zevkini etrafına aşılamıştır. Tanınmış musikî üstadlarımızdan merhum Musa Süreyya Beyin babasıdır. Asım Bey 1851 yılında doğmuş ve 1929 yılında İstanbul'da vefat etmiştir.

BİZDE OPERET İLK DEFA NE ZAMAN YAPILDI?

Operet, bildiğiniz gibi şarkılı, danslı, hafif konusu olan sahne eseridir. Bizim memleketimizde ilk operete, Tanzimattan sonra rastlanmaktadır. İkinci Mahmud'un yaptığı yenilikler arasında müzik hareketleride gelmekte idi. İtalya'dan getirttiği mütahassıs bir sanatkâr bizde ilk bandoyu ve orkestrayı kurduğu gibi, sarayda padişaha mahsus olmak üzere birde operet trupu hazırlamıştır. Bu tarihten sonra biz operet yazanlar, operet trupları, meydana gelerek halkın hizmetine girmiştir.

KAYBOLAN ONBAŞI

★ GÜZEL BİR KAHRAMANLIK HİKÂYESİ ★

CEPHEDE çarpışma bütün şiddetiyle devam ediyordu. Siperlerde mevzi alan askerler, karşılıklı hücumların ve dinmek bilmeyen silâh patlamalarının tesiriyle bunalmış, âdeta sadece müdafaa veya düşmanı yok etmek için yaşar olmuşlardı. Buna pek yaşamak da denilemezdi ama alınlarına bir kurşun isabeti alıp, soluklarını bile vermeye fırsat bulamayanlara kıyas edilirse, çarpışanlar pekâlâ yaşıyorlardı. Gerçi haftanın hangi gününde olduklarını pek kolay hatırlayamıyorlardı, fakat ne çıkar, kimsenin hayatta bulunmaktan şikâyet ettiği yoktu. Ahmet Onbaşı sayılmazsa, siperde herkes birbirini severdi. Ahmet Onbaşıyı sevmezdik işte. Gerçi onun kimseye bir ziyanı yoktu, fakat yüzünün asıklığından, az konuşmasından dolayı hiçbirimizin sevgisini kazanmamıştı. o derece az konuşurdu ki, bazan bir hafta sesini işitmediğimiz olurdu.

Ona takılanlardan en inatçısı hiç şüphesiz ki Osman'dı. Osman onu hem sevmez, hem de fırsat buldukça, «Yahu bu adam aramıza yakışmıyor, ne yapıp yapıp şunu buradan uzaklaştıralım.» derdi. Bizim mütecessis her insanda olduğu gibi Ahmet Onbaşıya karşı duyduğumuz meraktan doğan hoşnutsuzluğumuz gün geçtikçe artıyor ve ona hiç sebep olmadığı halde, «Git, git!» diye bağırmak istiyorduk. Bir gün istediğimiz yerine geldi. Ahmet Onbaşıyı başka bir mangaya verdiler. O gün düşman üstüste siperlerimize hücum etti, asırlar kadar uzun gelen topçu ateşi boyunca kimsenin Ahmet Onbaşıyı düşünecek hali olmamıştı. Akşam ortalık yatıştığı zaman ise, yorgunluktan bitap bir haldeydik. Fakat ertesi gün nisbeten dinlenmiş olarak uyandık. Dinlenen her insanın yaptığı gibi etrafımızda oyalanacak birşey aradık. İşte, o zaman Ahmet Onbaşının yokluğunu hissettik. Osman, dişlerini gıcırdatarak, «Korkak herif, hücumların en sıkışık zamanında kaçtı!» diye söylendi. Bu meseleyi kimsenin münakaşa edecek hali yoktu, çünkü bir gün evvel püskürttüğümüz hücumda üç arkadaşımızı kaybetmiştik.

Yine bizim düşman siperlerine yaptığımız hücumlardan birinde, düşmanı iyice hırpaladıktan sonra geriye çekilirken aramızdan birçok arkadaşımızı kaybetmiştik. Onların öcünü aldığımıza emin olmamıza rağmen yine de kalblerimizde derin bir hüzün vardı. Dönmeyenlerden biri de Osman'dı. Onu en son defa düşman siperlerine süngüsünü bir düşman arkerine saplarken görmüştüm. Fakat biraz sonra düşmana takviye gelince ortalık karışmış ve birbirimizi kaybetmiştik.

O akşam ortalık kararırken, bizim kesime doğru sırtında bir yük taşıyan bir askerin yaklaşmakta olduğunu gördük. Nöbetçiler «Dur, parola!» diye bağırarak tüfeklerini doğrulttular. Alaca karanlıkta gelen adamı bir gölge gibi görebiliyorduk. Bir ses, «Yabancı yok, ben Ahmet Onbaşı» diye gürledi. Biraz sonra yanımıza gelmişti. Sırtında, Osman'ı taşıyordu. Bizi görünce, «Osman'ı düşman siperinde buldum, sırtladım getirdim,» dedi. Osman ağır yaralıydı, hemen hastahaneye götürdük. Ahmet Onbaşı ise, bütün ısrarımıza rağmen bu meseleden bir kelime bile söylemedi. Kendisini metheden acemi erleri bile, «Taş yerinde ağırdır» diyerek susturdu.

O akşamdan sonra Ahmet Onbaşıyı bir daha göremedim. Yalnız bulunduğu yerden bizim sipere gelen bir arkadaştan, onun gönüllü bir hücum mangasına geçtiğini öğrendim. Bu manga, düşman siperlerinin gerisine kayarak, keşif yapan ve fırsat buldukça ağır zararlar vermekle vazifelendirilen birkaç mangadan biriydi.

Ve yine birgün Ahmet Onbaşının mangasının bir düşman cephaneliğini uçurma vazifesinden başarıyla döndüğünü işittik. Manganın tek kaybı Ahmet Onbaşıydı. Manga vazifesini Ahmet Onbaşının sayesinde başarmıştı. Çünkü cephaneliğin yanına kadar yaklaşmak fırsatını bir tek o bulabilmişti. Cephaneliği nasıl ateşlediğini kimse görmemişti. Fakat ben, onun bu tehlikeli, hattâ dönüşü olmayan işi yaparken bile heyecansız ve tasasız olduğunu biliyordum. «Taş yerinde ağırdır» sözünü bu sefer onun ağzından işitmemiş, hareketinde hissetmitim.

Ahmet Onbaının ne ölüsünü, ne de dirisini gören olmadığı için, ona «Kaybolan Onbaşı» dediler. Onun kayboluşu, kendisini tanıyanlar için bir tarih başlangıcı oldu. Hücumların şiddetinden, muharebelerin gürültülerinden kimse hangi günde olduğunu hatırlıyamıyordu ama bir tarih söylemek icabederse, «Ahmet Onbaşının kaybolmasından, yirmi gün sonra» veya «Ahmet onbaşı kaybolduğunda şu kadar zaman olmuştu!» diye söyleniyordu.

ÖZAY SÜSOY

Ahmet Onbaşı, sırtında yaralı Osmanla...

Yıldırım Kaptan

DEVLİN'İN BAŞINA GELENLER

SUNİ PEYK ELEKTRONİK UZMANI DEVLİN BAŞINA GELENLERİ ANLATIYOR.

66

PEKİ, SONRA NE OLDU. DEVAM EDİN!..

ÜZERİNE ATILIP ELİNDEKİ BANDI ALMAĞA ÇALIŞTIM.

DEVLİN, O GÖKADAMININ ELİNDEKİ BANDDA NE VARDI BİLİYORMUSUN?

MUHAKKAK DÜŞMANLARIMIZA VERİLECEK BİR HABER VARDI. GÖKADAMI, O BANDI TESİZİN REKORDERİNE YERESTİRMEĞE ÇALIŞIRKEN İÇERİ GİRMİŞ OLMALISIN.

HERHALDE ÖYLE OLMALI.

BANDI ELİNDEN ALDIN DEĞİL Mİ? NE YAPTIN ONU?

BİLMİYORUM.!

ETRAFINDAKİLER DEVLİN'DEN DAHA FAZLA BİRŞEY ÖĞRENEMİYECEKLERDİ.

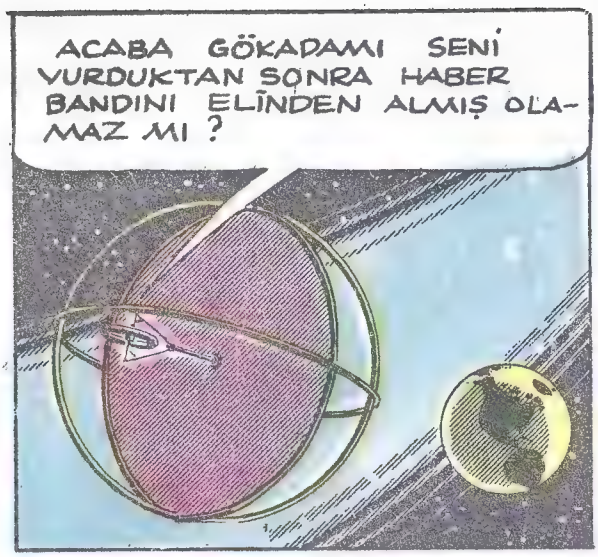
ACABA GÖKADAMI SENİ VURDUKTAN SONRA HABER BANDINI ELİNDEN ALMIŞ OLAMAZ MI ?

OLABİLİR. BU HERHALDE ÖNEMLİ BİR HABERDİ Kİ, ELE GEÇİRMİYEYİM DİYE BENİ VURDU.

KAFİ BAYLAR !.. HASTAMIN DAHA FAZLA KONUŞMASINA MÜSAADE EDEMEM !

ŞİMDİ DİNLENMENE BAK, DOĞMEN. SONRA GENE GELİRİZ

DOKTOR... BEN BİR DAKİKA DAHA KALABİLİR MİYİM ?
PEKALÂ KALIN HEMŞİRE.

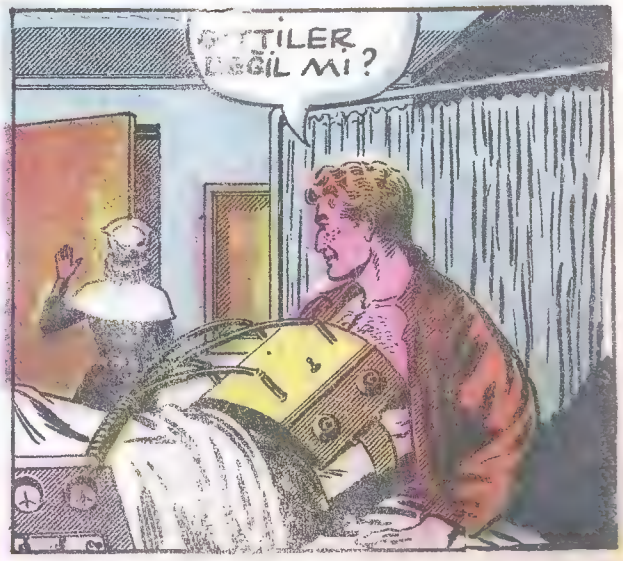
GİTTİLER DEĞİL Mİ ?

TEĞMEN DEVLİN'İN SÖYLEDİĞİ YALAN NE İDİ ACABA?

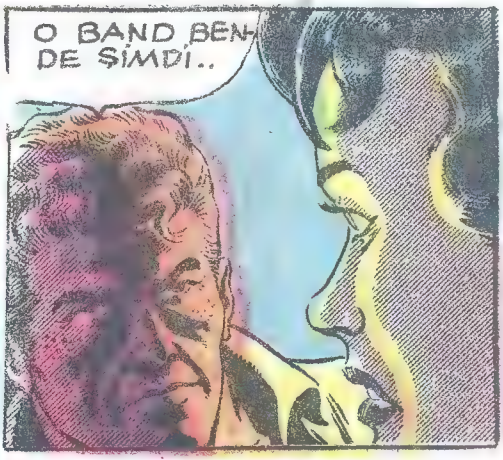

GELECEK SAYIDA:
EMBER İŞ BAŞINDA

DENİZ KURDU

HENDERSOL'LA SMOKE BAHSE GİRDİLER KAPTAN. HANGİSİ DAHA ÇOK POK VURURSA, ÖBÜRÜNÜ TEMİZLİYECEK..
HANGİSİ SAĞ KALIRSA BEN DE ONU TEMİZLERİM
ALLAHIM..NE KALPSİZ HERİFLER
VAN VEYDEN BİR DENİZ KAZASINDAN DOLAYI DÜŞTÜ GEMİDE, HERŞEYİN KUVVETE DAYANDIĞINI ANLAYINCA, İLK ÖNCE AHÇIYA GÖZ DAĞI VERİP ONU KORKUTMUŞTU.
ŞİMDİ ADAMA İHTİYACIM VAR. OLMASAYDI NE HALT ETTİKLERİNE ALDIRMAZDIM BİLE...
13
SIRADA TAYFALARDAN BİRİ KAPTANA YAKLAŞTI.
TAYFA BAŞI BANA ŞU DELİK DEŞİK CEKEDİ. SÖYLEYİN DE ŞUNUN SAĞLAMINI VERSİN
YA ÖYLEMİ, DUR SANA YENİ BİR CEKET VEREYİM DE GÖR.
KAPTANLA BAŞTAYFA ZAVALLI TAYFAYI İNSAFSIZCA DÖVMEĞE BAŞLADILAR..
BU KADAR DAYAK YETER. ŞİMDİ ONU BAŞALTINA AT..

ÜÇ GÜN SONRA BİR SABAH KAPTANA DİŞ BİLEYEN TAYFALAR. ONU BİR KENARDA ARKADAN SIKIŞTIRIP KAFASINA BİR TOKMAK YURDULAR.
DOĞRU DENİZE AT ONU. SONRA SIRA BAŞTAYFADA.
DARBENİN ŞİDDETİNDEN KAPTAN YERE YIKILIRKEN ONU DENİZE İTTİLER.
FAKAT BİR KURT KADAR KUVVETLİ, BİR KEDİ KADAR ÇEVİK OLAN KURT LARSEN DENİZE DÜŞERKEN KÜPEŞTEYE TUTUNDU
BAŞTAYFA NEREDE?
BİLMİYORUM KAPTAN. BİRAZ ÖNCE BAŞ TARAFA GİTMİŞTİ
CEHENNEME GİTSİN. BENİ ASİ TAYFALARLA YALNIZ BIRAKTI, HA.. BEN GÖSTERİRİM ONA...

KAPTAN BAŞTAYFA İLE UĞRAŞMAYI BİR TARAFA BIRAKTI VE KENDİNİ DENİZE İTENLERİ ARAMAYA BAŞLADI
HANGİSİNİN NABZI HIZLI ATIYORSA O UYUMUYOR DEMEKTİR
..UYUMUYAN DA BENİ DENİZE İTEN HERİFTİR
KAPTAN UYUYAN TAYFALARIN NABZINI TUTARKEN, BİRKAÇ GÜN ÖNCE BAŞTAYFAYLA DÖVDÜKLERİ GEMİCİ ANİDEN ÜZERİNE ATILDI
BİR BIÇAKTA BAŞTAYFA GİBİ BUNU DA TEMİZLEYELİM
YAKALADIM!.
DÖVÜŞ SIRASINDA TAVANDAKİ LÂMBA KIRILIP, ORTALIK ZİFİRİ KARANLIK OLDU.
KÖPEĞİ KAÇIRMAYIN ÇOCUKLAR...
FAKAT KAPTAN KARANLIKTAN FAYDALANIP TAYFALARIN ELİNDEN KURTULMUŞTU
BEN SİZE BUNU FAZLASIYLE SORACAĞIM. BAKALIM BENİ ÖLDÜRMEYE KALKMAK NASIL OLURMUŞ....

ERTESİ GÜN KAPTAN, VAN VEYDEN'İ KAMARASINA ÇAĞIRDI.
SENİ GEMİYE BAŞ TAYFA TAYİN ETTİM. BUNDAN SONRA BENİM YARDIMCIMSIN
FAKAT BEN GEMİCİLİKTEN HİÇ ANLAMAM Kİ...
16
ANLAMANA LÜZUM YOK!
HAYATIMDA BİLMEDİĞİM İŞLERE BURNUMU SOKMADIM BEN..
TIRAŞI KES! BUNDAN SONRA BAŞTAYFASIN O KADAR!..
FOK BALIĞI AVI ESNASINDA HER ADAMA İHTİYACI OLDUĞUNDAN KAPTAN LARSEN KENDİNİ ÖLDÜRMEGE KALKAN TAYFALARI CEZALANDIRMAKTA OAN VAZ GEÇTİ. İKİ ÜÇ GÜNLÜK YOLCULUKTA SONRA BİR SABAH FOK BALIĞI SÜRÜLERİNE RASTLADILAR...
DEVAMI GELECEK SAYIDA
KORKUNÇ AV

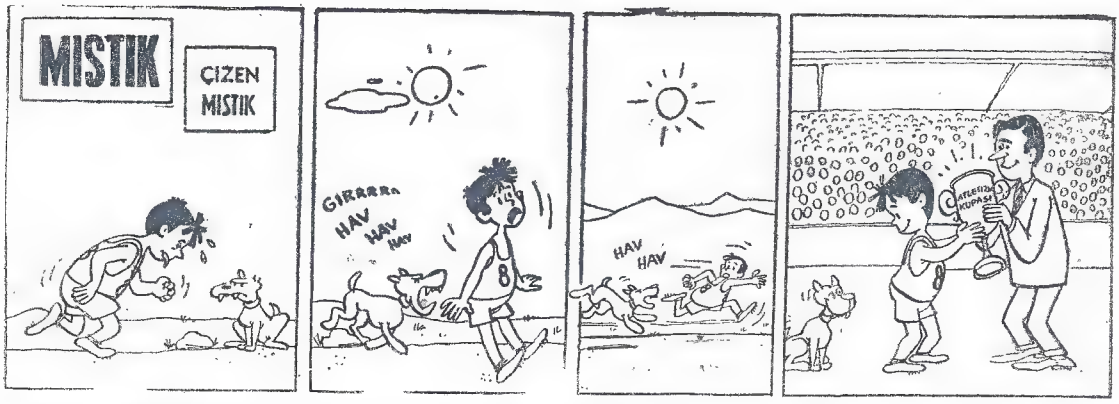

Suç Cezasız Kalmaz!..

Hikâye

YAZAN: K. TUĞCU

Kasabanın bahçeli lokantasında kalın enseli, güçlü kuvvetli bir adam, karşısındaki zayıf, ufarak arkadaşiyle yemek yiyordu. Yakın masalardan birinde, arkası dönük, asker pantalonlu bir adam vardı. Öteki müşteriler seyrey seyrek oturmuşlardı.

Zayıf adam:

— Ali Efe, diyordu. İleri geri konuşuyorsun. Duvarların kulağı vardır. Sen daha iyi bilirsin ama, herşeyi böyle açık açık konuşmakla başına iş açarsın, dedi.

Öteki hasırlı sandalyeye iyice yaslanarak:

— Bana bak İbrahim, dedi. Benim kimseden korkum yok. Sırasında ardımdan bir bölük jandarma koştu ama ele geçiremediler. Bana adla sanla Ali Efe derler.

Bunu yüksek sesle söylemişti. Asker pantalonlu, sarı gömlekli müşteri başını çevirdi, baktı. İbrahim kuşkulandı:

— Yavaş be Efe, dedi.

Ali Efe kızdı:

— Bana Dağlıoğlu Ali Efe derler, dedi. Vız gelir dünya bana. Ben işleri öyle çeviririm ki kimse karşımda duramaz. İstersen köprü başını tutar, koca otobüsteki yolcuları soyarım, karşı duran gedikli jandarmayı mavzerle vururum, sonra çeker giderim. Arasınlar bakalım. bulabilirlerse.

— Ali Efe sus.

— Kafam kızdı mı ben adamın canını alırım. Sonra da evini ateşe veririm. kimse ne olduğunu anlamaz, adamı yangında yandı sanırlar.

İbrahim asker pantalonlu adamı işaret ederek.

— Efe sus, dedi. Sözlerin duyulur.

Asker pantalonlu adam dönüp bir daha bakmıştı. Efe kızdı:

— Ne bakıyorsun, dedi beğenmedin mi?

Öteki ağzındaki lokmasını çevirerek:

— Çok tatlı anlatıyorsun Efe, dedi.

Efe sinirli bir adamdı:

— Sen galiba eceline dolaşıyorsun, diye seslendi. Önündeki yemeğini zıkkımlansana.

Adam hiç kızmadı:

— Ben de öyle yapıyorum işte, dedi. Az birşeyim kaldı.

Bir kâse ayrana ekmek doğramış, kaşıkla yiyordu. Efe tekrar söylendi ama o kâseye kapanmış atıştırıp duruyordu.

Ali Efe garsona seslendi:

— Bize bir şişe rakı daha getir, dedi.

Yerde, masanın yanında üç şişe yatıyordu. Efenin karşısındaki adam çok kuşkuluydu. Ama Efe epeyce sarhoş olmuş çenesi düşmüştü. Içtikçe atıp tutuyordu:

— Hocalara sorsan suç cezasın kalmaz derler, dedi. Ya bizim cezalar nerde kaldı. Hepsi kuru lâkırdı.

Yeni gelen rakıdan yarım bardak içti. Ağzını meze ile doldurdu. Göbeğini şişirerek paketini uzattı:

— Yak bir sigara daha dedi.

Paketini geri alırken arkasında asker pantalonlu adamı gördü. Sırtına jandarma ceketini giymiş, başına başlığını geçirmişti. Yakışıklı, genç bir teki işini iyi biliyordu:

Efe birden irkildi. Yüzü mosmor kesildi. Fakat jandarmanın elinde beylik bir tabanca vardı. Efe onun silâhlı eline doğru atılmak istedi. Fakat önbaşıydı bu. Elini Efenin omuzuna koymuştu.

— Rahat dur, dedi. Emir var, vur dediler. Hiç bakmam ha. Sen nasıl Mustafa çavuşu vururken kılın oynamadı, ben de öyle yapacağım.

Ali Efe şaşalamıştı. Lokantadakiler yavaş yavaş etraflarını alıyorlardı. Birden davrandı. İleriye atıldı. Ama jandarma nalçalı kundurasiyle onun karnına vurdu. Zaten sarhoş olan adam sırt üstü yere devrildi. Genç ve yakışıklı jandarma:

— Suç cezasız kalmaz Ali Efe, dedi. Vakti saati gelir, birgün insan işte böyle kendi ağzı ile yakalanır.

Ali Efe küfürlerle karışık bir bağırtı ile yerinden kalktı, fakat genç jandarma tabancasını yerine yokmuş ve bu dev yapılı adamın iki kolunu aslan pençesi elleriyle kıvırıp bileklerine kelepçeyi takmıştı.

Kati adam, bütün azametini, bütün gücünü kuvvetini kaybetmişğ başını önüne iğmişti. Delikanlı:

— Yürü önüm sıra, dedi.

Peşinde bir bölük jandarma koşturan, köyleri haraca kesen kabadayı etrafından utanarak bir kuzu gibi yürümeğe başlamıştı.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Filânın altı aylık kızı öldü, filânın beş yaşındaki oğlanı bir gece içinde gitti. Körpe körpe, güzel güzel çocuklar ölüp ölüp gidiyorlardı.

Ara sıra ağlardım. Birgün evin hanımı bana:

— Emine, dedi. Sizin çocuklar hiç yaşamıyor. Bir oğlan doğurursan ben alırım senden. Bizde çocuklar ölmez. İyi bakarız, iyi besleriz. Sizde bir hastalık geliyor, kırıp geçiriyor çocukları. Ben besler büyütürüm. Dört beş yaşına gelince veririm sana. Çocuğunu seversen razı olursun.

Hanımın bu isteği beni şaşırttı Oğlan doğurursam vereyim mi bu kadına. Hasretine nasıl dayanırım? Ama köye götürürsem nasıl bakacağım. Ahmet'in askerliği daha bir yıl sürecek. Ne yiyeceğim var, ne bir dal odunum.

Ahmed'e de yazdım bunu. «Sen babasısın. Sen bana akıl ver. Köydeki çocuklar yaşamıyor. Bir hastalık geliyor, alıp götürüyor. Bu yoksulluk içinde ben nasıl barındırırım? Ama bu iyi yürekli hanıma bırakırsam nasıl dayanırım. Sen bana akıl ver Ahmedim.»

Ahmet bana «dilediğin gibi yap Emine, ayrılığın sonu kavuşmaktır ama ölümün çaresi yoktur» diyordu.

Yavaş yavaş günü, saati geldi. Bir oğlan çocuk dünyaya getirdim. Hanım çok sevindi. Bana yeni urbalar yaptı, bana iyi bakıyordu. Karı koca beni kandırıyorlardı: «Bu güzel çocuğun ölmesine nasıl dayanırsın. Biz onu memleketimize götürelim. Hem biz gider gitmez seni de aldırırız. Hem bizimle otururşun, hem de çocuğuna sahip olursun.

Benim bu aklım yatıyordu. Günler geçti aradan. Çocuk büyüyordu. Emzirirken bana gülerdi. Adını Omer koymuştuk. Hanım böyle istemişti. Beni köye yolladılar. «İşlerini düzene koy, değirmeni kiraya ver, gel. Çocuğu hiç merak etme. köye götürürsen belki hastalık kapar» dediler. Köye gittim. İki gece kaldım. Kasabaya döndüm. evi kapalı buldum Yandaki komşuya mektup bırakmışlar. Hanım: «Emine diyordu. Babam hastalanmış, acele bizi istettiler. Hemen gidiyoruz. Hiç merak etme. Sen köye git. Ben mektup yazarım, para da yollarım, kalkar gelirsin.»

Dondum kaldım. Kalktım yine köye geldim. Artık gözlerim yoldaydı. Köyde çocuk ayrılığının lâfı mı olur. Bir seneyi doldurmuş Ahmet izinli gelmişti. İşte o günlerdeydi. Bir mektup aldık. Kara bir mektup. Hanım: «Başın sağ olsun Emine, diye yazıyordu. Çocuk birden hastalandı, elimizden geleni yaptık ama kurtaramadık. Tanrı ömrünü kısa yazmış. Üzülme, sen gençsin, bir daha doğurursun.»

İşte mektubun hepsi bu. Onlar İstanbul'a gitmişlerdi. Ne evlerini bilirim ne adreslerini. Bilsem de ne olacak? Benimki benden gittikten sonra.

Yüreğime bir acı çökmüştü. Akşam karanlığında evden fırladım. Yalın ayak koşuyordum. Ahmet peşim sıra gelirdi. Nereye gidiyorum, ne yapacağım? Ama koşarken hep «Ömer, Ömerim,» diye bağırırmışım.

Aklım gitmiş başımdan. Ahmet beni kaybetmiş. Bir de görmüş ki ben bir karataş bulmuşum. Almışım onu. Göğsüme, ateş yanığı gibi acıyan göğsüme bastırmışım. «Ömerim» dermişim bu karataşa.

Karataşın soğuğu ciğerime işlemiş. Katılıp kalmışım. Alamamışlar elimden karataşı. Ahmet de ölmüş ölmüş dirilmiş.

Gözlerimi Zilha teyzenin evinde açtım:

— Ömerim, Omerimi verin.

Zilha teyze getirdi karataşı bana.

— Talihsiz Emine, Karabahtlı Emine, Karataşlı Emine, diyordu.

İşte benim adım bundan sonra Karataşlı Emine oldu. Ne zaman bağrımda bir yanma duysam o karataşı basarım bağrıma. İçimin yangınını o serinletir. Ben gözlerimi açtım, Ahmet de kalkıp gitti. İznini geçirmişti. Ona ceza verdiler

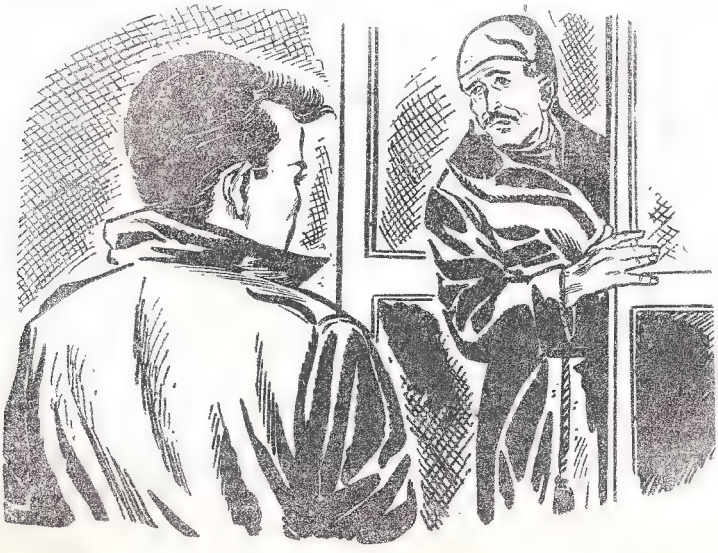

— Efendi, burası it ahırı değil. Kimin nesi oluyorsun sen?

Başına gelenleri anlatmış. Sonra Yüzbaşısı affetmiş onu. Altı ay sonra onu yine izinli yolladılar. O da erimişti, ben de. Gayri bir daha kendimizi toplıyamadık.

Omer bu Karataş masalını öğrenmek istediğine çok üzüldü. Emine tekrar solmuş, gözlerinden ip gibi yaşlar inmeğe başlamıştı:

— Omerim, diyordu. Ah Omerim. Doyamadım yavruma. Varmaz olaydım köye. Ben de giderdim onlarla. Belki ölmezdi Omerim.

Sonra kalkmış, küçük odaya geçmişti. Gözleri yaş içinde kalan Ahmet:

— Bey, dedi. Gitti yine karataşına. Basmıştır onu bağrına. Talihsiz Emine, zavallı Emine.

Omer yavaş yavaş kapıya sokuldu. İçeriye baktı. Emine kapkara bir taşı koluna yatırmış çocuk emzirir gibi göğsüne bastırmıştı. Öteki eli alnındaydı. Hıçkıra hıçkıra ağlıyor, cılız omuzları sarsılıyordu.

— 8 —

Ömer ertesi sabah köyü dolaşmış, tanıdıklarına birer Allahaısmarladık demişti. Bu arada Muhtarı da unutmadı. Evine kadar gitti.

— Bekir ağa, dedi. Ben gidiyorum. Ne zaman döneceğimi bilemem. Ama er geç bir gün döneceğim. Sen kendine iyi bak. Sakın üşütme. Burçak köyüne birkaç gün için gelmiştim ama işte dört ay kaldım. Kar biraz durdu. [illegible] kuş korkusu yok. [illegible] emne[illegible].

Beş on köylü Kızılırmak [illegible] kadar onu indirmişlerdi. Ahmet de beraberdi. Herkes dağıldığı halde o, Ömer yolun tâ alt ucunda kayboluncaya kadar beklemiş ve sonra içini çekerek:

— Bizim de Ömerimiz sağ olsaydı o da bu delikanlı gibi olurdu, dedi.

Ömer iki gün sonra, bir akşam, elinde bavulla apartımanın önünde taksiden indi. Saat sekizdi. Ortalık tenhaydı. Kar yağıyor, zehir gibi bir rüzgâr esiyordu.

Kapının zilini çaldı. Tekrar çaldı. Apartıman simsiyah. Uç katın üçünde de ışık yok. Bir saat kadar bekledi. Sonra gidip bir otelde bir oda tuttu.

Ertesi gün saat onda apartmana geldi. Yine kapıyı çaldı. Basamaklarda kar birikmişti ama kadın ve erkek ayaklarından kalan izler vardı. Yarım saat kadar bekledi. Nihayet kapı açıldı. Yabancı bir erkek ona sordu:

— Kimi istiyorsunuz?

Bu adam ya bir hizmetçiydi, ya bir ahçı. Arkasında pijama ve başında bir takke vardı. Yüzü çapak içindeydi.

Omer büyük babasının zamanını hatırladı. Adamcağız çok ihtiyarladığı halde bile apartımanın içini dolaşır, herkesle ayrı konuşur, onların hastalığını sağlığını, üzüntüsünü araştırır, kılık kıyafetlerine ve temizliklerine bakar. saçlarının taranmış, tırnaklarının dipten kesilmiş olmasına dikkat eder, yoksa kıyametleri koparırdı.

(Arkası var)

OBUR BİR HAYVAN

KİRPİ

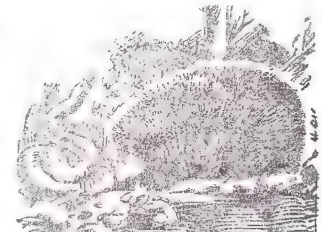

Kirpi yuvasını daima çalıların arasına yapar. Yuvası derince bir çukurdan ibarettir. Bunun içini kuru yapraklar ve otlarla döşer. Üstünü de dallar ve yapraklarla örter. Gündüz çokluk zamanını bu yuvada uyuyarak geçirir. Akşam karanlığı basınca av aramak için yuvasından çıkar. Fakat küçük gözleri ile aydınlıkta pek iyi göremez. O halde niçin avını gündüz aramıyor da gece arıyor, diyeceksiniz. Gündüz düşmanlarının eline düşmekten korkar da ondan. Gözlerinin iyi görmemesine mukabil kulakları en ufak gürültüyü bile işitir. Burnu da çok iyi koku alır. Tıpkı bir av köpeği gibi gezdiği yerleri koklıyarak ağır ağır yürür. Vücudü ağır ve biçimsizdir. Ayakları kısa ve iğridir. Yürürken yumuşak ayak tabanlarına bastığı için hiç ses çıkarmaz.

Kirpi ekseriya tarla farelerini avlar. Bu kadar yavaş yürüyen bir hayvan hızlı kaçan bir fareyi nasıl yakalıyabilir değil mi? Zaten fareler onu görür görmez hemen yuvalarına kaçarlar. Kirpi de iyi koku alan burnu, iyi ses işiten kulakları vasıtasile onları takip eder. Yuvalarına kadar gider. Hortum gibi burnu, keskin tırnaklı parmaklarile yuvayı bozar. Fareyi içinden yakalayıp çıkarır. Sivri dişlerile öldürüp yer.

Bundan başka gece gezerken burnile toprak yığınlarını dağıtır. içinden çıkan böcekleri, solucanları yer. Çok oburdur. Bazan daha büyük hayvanlar avlamağa kalkar. Kurbağaları, küçük yılanları, kuşları keskin dişlerile bir ısırışta öldürür. Tarla kuşlarının yuvalarını bozar. Yumurtalarını, yavrularını çalar. Ağaçlardan düşen meyvaları, yavrularına taşır. Zehirli yılanlarla kavgaya tutuştuğu da olur. Hattâ az bir zehirin ona tesir etmediği de görülmüştür.

Kirpi bir düşmanile karşılaştığı zaman derhal kafasını, kuyruğunu vücudünün içine çeker. Ayaklarını da saklar. Tıpkı dikenli bir topa benzer. O zaman ona saldıran olursa hep dikenlerine çarpar. Fakat bazan puyu kuşu gibi gagaları uzun, tırnakları çok keskin olanlar bu dikenlere aldırmadan onu parçalıyabilirler.

Sonbahar gelince kirpi karnını bir hayli doyurmuş, epeyce de şişmanlamış olur. Yavruları da büyümüştür. Şimdi her hayvan kendi için bir çukur kazar. İçerisini saman veya otla döşer. Soğuklar gelince kış uykusuna yatar. Uyku esnasında kirpinin vücudü yazın topladığı yağı sarfeder. Kışın kalkıp hiç dolaşmaz. Gıdaya ihtiyacı olmaz. Hareket etmediği için vücudündeki yağ bütün kış beslenmesine kâfi gelir. Bahar gelince uyanır. Beş, altı yavru doğurur. Yavrular ilkin çıplaktır. Yavaş yavaş dikenlenir.

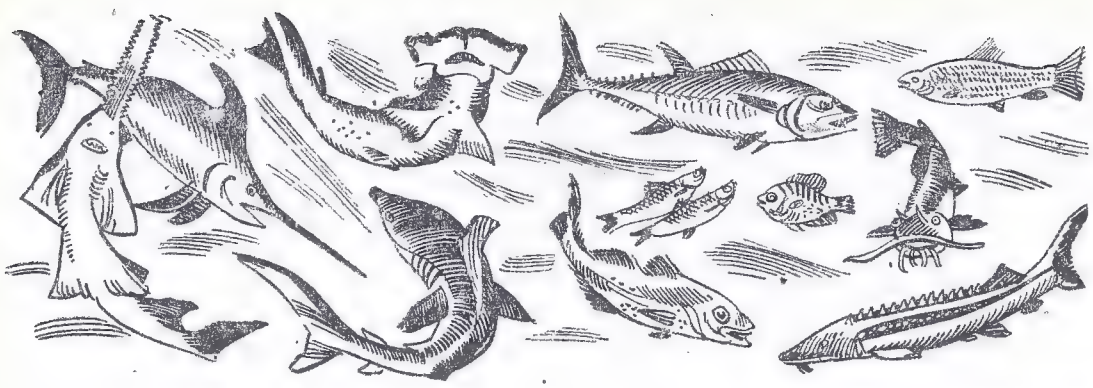

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

DÜNYANIN EN ÇOK CİNSE SAHİP OLAN YARATIĞI

BALIKLAR

Balıklar bütün hayatlarını yadenizlerin tuzlu, yahutta nehir, göl ve derelerin taze, serin sularında geçirirler. Bütün Balıklar omurga ve iskelet kemiklerine sahiptirler. Bedenleri rengarenk pullarla kaplanmıştır. Suyun içinde yüzgeçlerinin ve kuyruklarının hareketleriyle ilerler ve dengelerini sağlarlar. Bütün yaratıklar gibi balıklarında oksijene ihtiyaçları vardır. Fakat balıklar bu oksijeni, kara yaratıklarından başka bir şekilde, solungaçlarıyla temin ederler. Hemen hemen bütün balıklar yumurtlamak suretiyle ürerler.

Dünyanın hemen her denizinde bulunması sebebiyle, levrek ve pervane balıkları herkesin çok iyi bildiği iki balık cinsidir. Siyah renkli, iri ve kocaman bir ağza sahip bulunan bu balıklar çok kalabalık bir aile meydana getirirler. Bu ailenin mensuplarının arasında, okyanus levreği, lüfer, uskumru, orkinos ve kılıç balıkları da yeralır.

Çok zeki ve gözüpek bir balık olan Alabalık, balıkçıların olduğu kadar, balıksevenlerin de aradığı bir balıktır. Alabalık büyük göllerin sularının derinliklerinde yaşar.

Denizlerin en kıymetli balığın kırmızı benekli bir cinsi olan Mersin balığı, parlak ve sert pullarla kaplı oluşu sebebiyle adeta zırhlı bir şövalyeyi andırır. Yumurtalarından çok kıymetli ve lezzetli bir madde olan havyar yapılır.

Balıkların içinde en garibi hem şekli, hem de adetlerinin tuhaflığıyla tanınan dil ve pisi balıklarıdır. Bedenlerini üst kısımları siyah, alt kısımlarıysa beyazdır. Dil balığını bir tavanın içine koyup olduğu gibi kızartabilirsiniz ama, pisi balığı bazan bir yemek masasının yüzüne sığmayacak kadar büyük olur.

Köpek balıkları, denizlerin tanınmış canavarları arasındadır. Bunların iskeletleri kemiklerden meydana gelmemiş, nisbeten daha yumuşak ve jelatinli bir madde olan kıkırdaklardan teşekkül etmiştir. Köpek balığının bazı cinsleri yumurtlamazlar, doğurarak ürerler.

Balıklar arasında çok hareketli bir hayata sahip olanı hiç şüphesiz ki som balığıdır. Denizlerde yaşadığı halde, yumurtlama zamanı nehirlerin kaynaklarına kadar giden som balıkları tatlı suların en durgun yerlerine yumurtalarını bırakırlar. Yumurtadan çıkan yavru balıklar birakç aylık oldukları zaman denize doğru yola çıkarlar. Ve daha olgunluk çağlarına yetişemeden denizlerin tuzlu sularına kavuşurlar. Som balıkları 4,5 kilodan 40 kiloya kadar ağırlıkta olabilirler.

Yılan balıkları ise, som balıklarının tam zıttı bir karaktere sahiptirler. Bunlar denizde yumurtlarlar. Çıkan yavrular ise olgunlaşmak üzere nehirlerin içerilerine girerler.

Netice itibariyle balıklar dünyanın en çok cinse sahip olan yaratık türlerinden biridir.

Bunları Biliyor musunuz?

Hap, toz, hattâ enjeksiyon şeklinde alınan penisilinin, birçok hastalarda dilin renginin kayholmasından sorumlu olduğunu biliyor muydunuz? Amerikalı doktor Samuel Wolfson'un iddiası budur Bu zat ayrıca, penisilinin bazan, dilin üzerinde 1 cm. uzunluğunda kara kılların bitmesine sebep olduğunu ilâve etmektedir. Bu garip olayın sebepleri meçhuldür. Allahtan, hasta, penisilini bırakır bırakmaz dil normal durumuna dönmektedir.

★

Kadınlarına rey hakkı tanıyan ilk memleketin Yeni Zelanda olduğunu biliyor muydunuz?

★

Muazzam midesini doldurmak için filin, 24 saatinin 18 ilâ 20 sini yemekle geçirmek zorunda olduğunu biliyor muydunuz?

Bugüne kadar 7000 İngiliz'in, Ay'a gidecek ilk füzede yer ayırtmağa kalkıştıklarını biliyor muydunuz?

ŞEREF KÖŞESİ

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

Naci AKARSI ☆ Balıkesir, Namık Kemal İlkokulu. 5/A, 532.

Fettah ÖZBAYRAM ☆ Ankara, Alpaslan İlkok. 5/B, 1059.

Ümmüan ÇAKIR ☆ Bartın, İstiklâl İlkokulu, S: 5, 28.

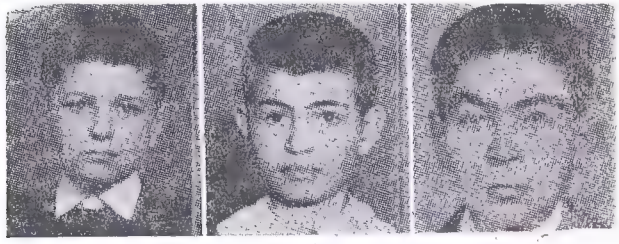

Işıtan PAKÜNLÜ ☆ Beşiktaş, Turgut Reis İlko. S: 5, 122.

Fevzi BELLİ ☆ İzmir, Vali Kâzımpaşa İlkokulu 5/D, 582.

Safder TÜMAY ☆ Kilis, Kemaliye İlkokulu S: 5, 33.

Gülcan GÜNFÜLER ☆ İst. Taksim İlkokulu, 5/B, 138.

Ümit BAYRAKTAR ☆ Fatih, Yavuz Selim İlkokulu, 5/C, 93.

SEDAT GÖKSU ☆ Silivri, Turgut Reis İlkokulu S. 5, 199.

Erdal Rıza ÇELİKEL ☆ Ankara Cumhuriyet Ok. Sınıf: 5, 215.

Vedat HENDEKLİ ☆ Adapazarı, Atatürk İlkok. 5/A, 625.

Nejat ÖNDER ☆ Muş, Alpaslan İlkokulu, Sınıf: 5, No: 2.

Ortaokulda "İftihar Listesi"ne girenler

Deniz İLGÜN ☆ Kadıköy, Marmara Koleji, 7/A, 13.

Yusuf AKYILDIRIM ☆ Bandırma, Mehmet Gönenç Li., I/C, 520.

Sadık SADIKOĞLU ☆ Kırşehir Lisesi. Or. Ks. 2/C, 1027.

Sabahattin TUYGUN ☆ Sarıkamış Orta Okulu, 1/A, 122.

Hayati TOR ☆ Mersin Lisesi, Orta Kısım : I. B, 2513.

Hüsnü SEZER ☆ Maraş Lisesi, Orta Kısım : 3/C. 249.

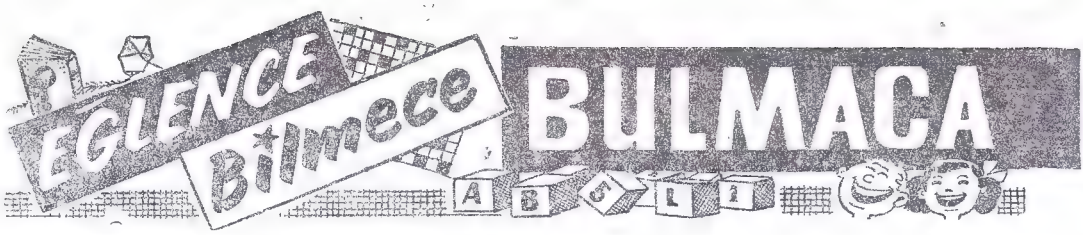

KESTİRMEDEN

Boks maçını idare eden hakem -iyi bir şey değil amamavi donlu boksörün tarafını tutuyordu. Bir aralık mavi donlu boksör karşısındakine kuvvetli bir yumruk vurdu, yere yuvarladı. Hakem 10 a kadar saydığı halde kalkmazsa vuran yenmiş, yuvarlanan yenilmiş sayılacaktı.

Hakem saymağa başladı:

— 1, 2, 3, 4, 5. 2 kere 5, 10!...

Bahçıvan şehrin pazarından iyi bir iş görmüş ve eve neşeli olarak dönüyordu. Fakat iki haydut onu yolu üzerinde bekliyordu. Siz bahçıvanı bu haydutlara yakalatmadan evine ulaştırabilir misiniz?

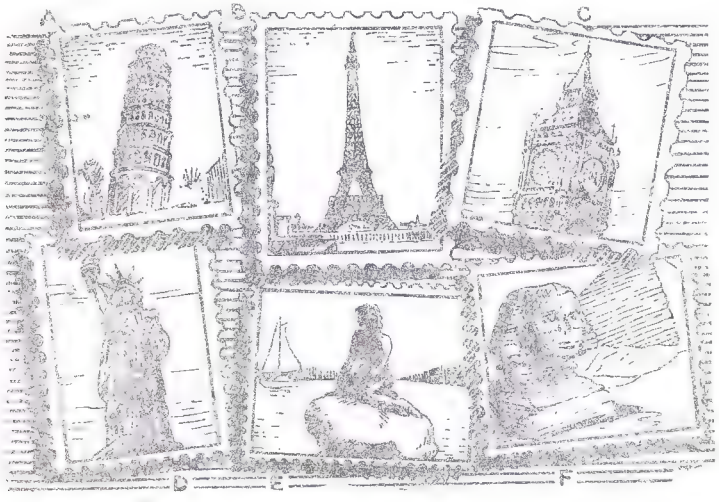

Yukarıdaki pullar sadece ressamın havalinde yapıyor. Fakat pulların üzerine çizilmiş olan resimler hakikatte var. İlk bakışta bu pullarla hangi memleketlere ait olduklarını anlayabilir misiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

YOLCU İLE BİLETÇİ ARASINDA

Tramvay durakta durdu, kapılar açıldı, inenler indi, binenler binmedi, çünkü bir tek ihtiyar kadın binecekti, o da tramvayın nereye gideceğini bilmiyordu. Biletçiye:

— Tramvaycı, evlâdım! dedi, nereye gidiyor bu?

— Fatihe büyükanne!

— Hah, ver öyleyse elini!

Biletçi kendi kendine:

— Tuhaf, Fatihe! diyince sevincinden tokalaşacak mı nedir? diye düşünürken ihtiyar kadın da bir ayağını basamağa attı ve dedi ki:

— Haydi oğlum, ne duruyorsun, tut şu elimden de gireyim içeri!

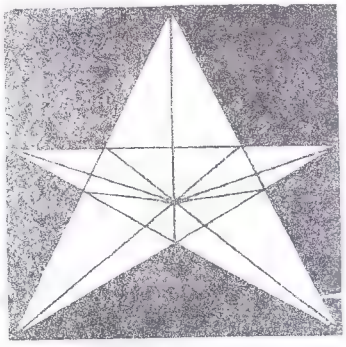

Bu parçaları birleştirerek bir hayvan resmi elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

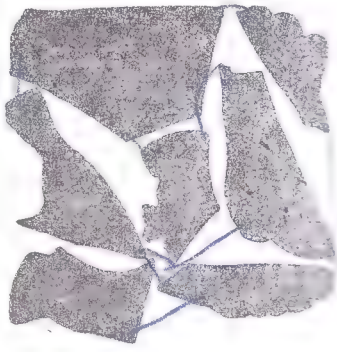

Bu yıldızın içinde kaç üçgen bulunduğunu tahmin ediyorsunuz?

(Halli karşı sayfada)

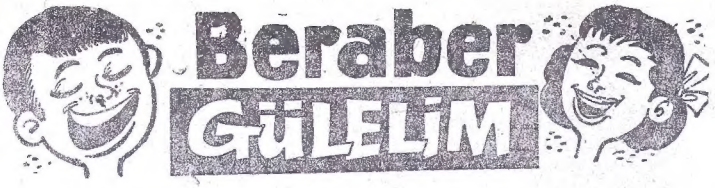

ÇALIŞMA

İki genç trende ahbap oldular. Once havadan, sudan, konuştular. Sonra biri, ötekine sordu:

— Ne iş yapıyorsunuz?

— Dün iki adamın kafasını testere ile kestim. Sonra ciğerlerini doğradım.

Dinliyenin gözleri fal taşı kadar açıldı:

— Yani katilsiniz, öyle mi?

— Yok canım!... Tıbbiyede talebeyim. Hekim olacağım. Dün ölüler üzerinde derse çalıştım da!...

FARK

Ayhan ile Acar pazar günü derslerini bitirdikten sonra sinemaya gittiler. Filmde kovboyun biri durmadan at koşturuyordu.

Ayhan:

— Amma da koşturdu! dedi. Nerde ise at çatlıyacak!

Acar:

— Geçen gün de ben ata bindim, ayağımı üstüne atar atmaz çatlayıverdi! dedi.

Ayhan şaşırdı, acar sözüne devam etti:

— Sağlam tahtadan yapılmamış!...

—o—

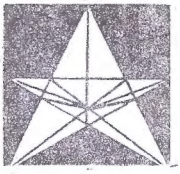

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

63 ÜÇGEN

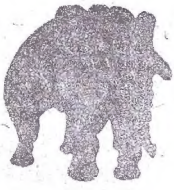

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 — Yaban ördeği.
2 — Venedik.
3 — Kirpi.

SEBEP

Soğuk bir kış günü işine gidiyordu. Küçük bir çocuğun koşa koşa okula gittiğini gördü. İçinden:

— Aferin çocuğa! dedi. Adam olacak çocuk nasıl belli olur. Maşallah, okula koşa koşa gidiyor.

Ertesi gün de ayni çocuğu yine okula doğru koşarken gördü. Onleyip sordu:

— Nereye gidiyorsun yavrum?

— Okula!

— Niçin koşa koşa gidiyorsun?... Derse daha çok vakit var!

Çocuk masum bir tavırla cevap verdi:

— Evde kömür yok. Çok üşüyorum. Bir an evvel sınıfa girip ısınmak için...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 66 CİLT : 5
26 AĞUSTOS 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

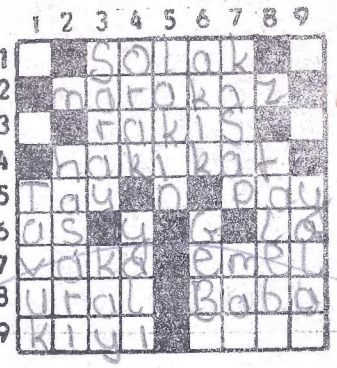

SOLDAN SAĞA:

1 — Sol elini kullanan. 2 — Daha ziyade Marmara hattında işleyen vapurlardan biri. 3 — Dans. 4 — Bir işin iç yüzü. 5 — Atın yavrusu, hisse. 6 — Yemek, bir nota. 7 — Oloy, istek. 8 — Avrupa sıradağlarından biri, çocuklu erkek. 9 — Sahil, ölmeye yarayan araç.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Horozun dişisi. 2 — Yaramaz. 3 — Hükümdarların evi, kusma 4 — İkin biçme aracı, kıyı evi. 5 — Fakat. 6 — Akmış, çocuk doğuracak. 7 — Et satan, satılacak eşya. 8 — Öğrenici. 9 — Bazı hayvanların su içtiği yer.

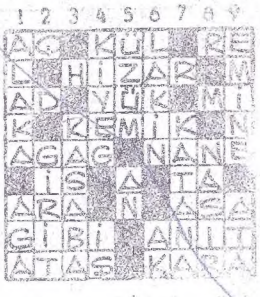

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

KARŞI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

A. İtalya : Piza kulesi.
B. Fransa: Eyfel kulesi.
C. İngiltere Big-beh saati.
D. Amerika New-York limanındaki hürriyet abidesi.
E. Danimarka. Kopenhag limanındaki deniz kızı heykeli.
F. Mısır Keops ehramı ve Sfenksi.

İLÂNCILIK

Parker Quink Bulmaca MÜSABAKASINA

İŞTİRAK EDİNİZ

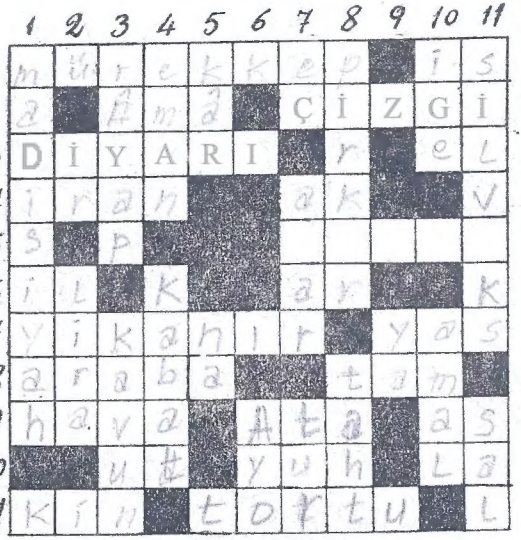

SOLDAN SAĞA

1.- Yazı yazmak için kullanılan boya - dumanın bıraktığı
2.- Kör - Kadınların giydiği palto
3.- Ödev - Yazmağa yarayan uzvumuz.
4.- Komşu bir Devlet - Beyaz
5.- Savaş yapılan yer
6.- Vilayet - San'at
7.- Talebelerin Parker Quink Mürekkebinde tercih ettikleri özellik - Matem
8.- Bir nakil vasıtası - Eksiksiz
9.- Onsuz yaşanmaz - Büyük - en iyisi
10.- Telli bir saz - Tersi alışkanlık - bir nota
11.- Nefret - Yalnız Parker Quink'te bulunmaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1.- Parker Quink Mürekkebinin bir rengi
2.- Edeb - Yüz Kuruş
3.- Tersi çarşı - Karpuzun kardeşi
4.- Bir erkek ismi - Tersi yemek yenilen kap
5.- Masallarda ismi geçen bir dağ - Tersi en kısa zaman
6.- Tersi bir kız ismi
7.- Tersi kuzunun bağırması - Bir erkek ismi - Dolaşmak
8.- Dünyanın en üstün dolmakalemi - Kral [sandalyası
9. Tersi gecemizi aydınlatan
10. Tersi Anadoluda eski bir devlet - Tersi güney Amerikada bir hayvan
11. Parker Quink Mürekkebinin ihtiva ettiği sihirli bir madde - Geminin en ilkse şekli

Yukarıdaki bulmacayı doğru olarak çözdükten sonra bir adet 1 ons'luk boş Parker Quink kutusu ile birlikte (katlanmış vaziyette) " MÜSABAKA " rümuzu ile kapalı zarf içinde en geç 8 Eylül 1959 tarihine kadar" P.K. 711 Galata" adresine posta ile gönderiniz. Zarfın arkasında isim ve sarih adresinizi unutmayınız.

Yukarıdaki bulmacayı doğru çözüp şartları haiz olanlar arasında noter huzurunda kura çekilerek bir adet FACİT yazı makinesi, iki adet portatif Kolibri yazı makinesi ve muhtelif kıymetli hediyeler dağıtılacaktır. Neticeler 23 Eylül tarihli nüshamızda neşredilecektir.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

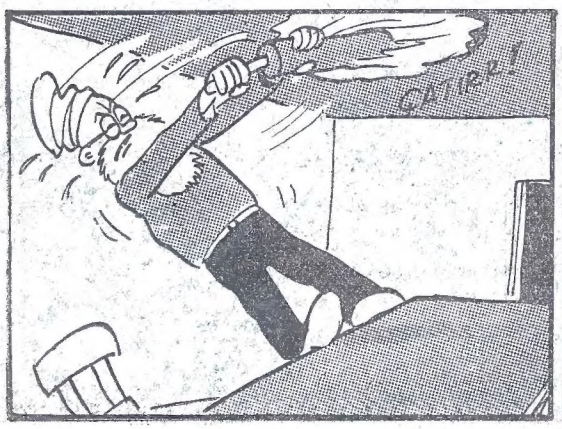

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Uçan Daire